

In het 'gebed van de week' tijdens de veertigdagentijd laten we ons elke week leiden door de **eerste lezing uit de liturgie van de zondag** van die week.

De eerste lezingen van de zondagen in de veertigdagentijd van het jaar B staan stil bij het verbond tussen God en de mensen.

Een verbond dat de trouw van God met de mens inhoudt (1^e, 2^e, 4^e zondag)

Een verbond dat de trouw van de mens met God inhoudt (2^e, 3^e zondag)

Een verbond ook dat vooral vanuit het hart beleefd moet worden (5^e zondag)

Een verbond dat de dienaar van God met zijn leven zal bezegelen (6^e zondag)

Op de derde zondag van de veertigdagentijd - samen bouwen aan een nieuwe samenleving - worden tien woorden aangereikt die het fundament vormen voor een rechtvaardige samenleving. Meer nog, zij zijn de grondwet van een staat gebaseerd op vrijheid, gelijkheid en gerechtigheid. Iedereen is erbij betrokken, geen macht in handen van enkelen.

Bij het betreden van de tempel vindt Jezus niet wat hij had verwacht: in de plaats van de ark met de tien woorden die leven garanderen, is de tempel een marktplaats geworden. Jezus reinigt de tempel, de Thora wordt opnieuw gehoord, de tien woorden nageleefd.

WEGWIJZERS NAAR EEN VRIJMAKEND BESTAAN **De wet, door Mozes gegeven. Tien richtinggevende woorden.**

Exodus 20, 1-17

Bij de Sinaï geeft God aan zijn volk de geboden als wegwijzers naar het leven en het geluk.

In de woorden van God die Mozes aan de mensen geeft, wordt duidelijk hoe mensen de trouw van God kunnen beantwoorden in hun dagelijks leven.

In die dagen sprak God al de woorden die hier volgen. 'Ik ben de Heer uw God die u heb weggeleid uit Egypte, het slavenhuis. Gij zult geen andere goden hebben ten koste van Mij. Gij zult geen godenbeelden maken, geen afbeelding van enig wezen boven in de hemel, beneden op aarde of in de wateren onder de aarde. Gij zult u voor hen niet ter aarde buigen en hun geen goddelijke eer bewijzen; want Ik, de Heer uw God, Ik ben voor hen die Mij haten een jaloerse God die de schuld van de vaders wreekt op hun kinderen tot het derde en vierde geslacht, maar voor hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden, een God die goedheid bewijst tot aan het duizendste geslacht. Gij zult de naam van de Heer uw God niet lichtvaardig gebruiken; want de Heer laat hen die zijn naam lichtvaardig gebruiken niet ongestraft. Denk aan de sabbat: die moet heilig voor u zijn. Zes dagen zult gij werken en alle arbeid verrichten. Maar de zevende dag is de sabbat voor de Heer uw God. Dan moogt gij geen enkele arbeid verrichten: gij zelf niet, uw zoon niet, uw dochter niet, uw slaaf niet, uw slavine niet, uw dieren niet, zelfs niet de vreemdeling die bij u woont. In zes dagen immers heeft de Heer de hemel, de aarde, de zee met al wat er in is gemaakt. Maar de zevende dag heeft hij gerust en zo de sabbat gezegend en tot een heilige dag gemaakt. Eer uw vader en uw moeder. Dan zult gij lang leven op de grond die de Heer uw God u schenkt. Gij zult niet doden. Gij zult geen echtbreuk plegen. Gij zult niet stelen. Gij zult tegen uw naaste niet leugenachtig getuigen. Gij zult uw zinnen niet zetten op het huis van uw naaste; gij zult uw zinnen niet zetten op de vrouw van uw naaste, niet op zijn slaaf, zijn slavine, zijn rund of zijn ezel, op niets wat hem toebehoort.

Exodus 20, 1-17

Liefdevolle God,

De manier waarop de Israëlieten in Egypte werden behandeld,
heeft jou diep geraakt.

Je hebt hen gered uit de slavernij
en je bent samen met hen **de wondere ruimte**
van een verdiepende woestijntocht gegaan.

Daar heb je hen tien woorden gegeven
voor een leven in verbondenheid met jou en met elkaar.

Het gebod om te rusten op de zevende dag
is ook voor ons een wegwijzer.

We vragen je:

Leer ons de kunst van het halt houden,
van het stil worden in jouw aanwezigheid.

Help ons te onderscheiden waar het op aankomt
en te kiezen voor wat ons écht gelukkig maakt.

Amen.

Birger Dassonneville

Ooit waren er de tien geboden.
Samengeperst in een
belachelijk rijmpje
stonden ze daar,
als verroeste wegwijzers
in het landschap van ons leven.

De wegen die ze wezen
waren vaak al jaren in onbruik.
Of het waren
voetwegeltjes geworden
overgroeid
en nauwelijks herkenbaar.

En nutteloos.

Intussen stond er immers
een nieuwe, fiere paal,
goed verlicht en dwingend
te wijzen
naar de brede drievaksbaan
van onze tijd.

De drie geboden
van de neoliberale god
van de global village:

Gij zult presteren.
Gij zult concurreren.
Gij zult consumeren.

En gehoorzaam dat we zijn.

Waar is dat verdomde
voetwegeltje gebleven
waar die ene pijl naar wees:
"geen andere goden zijn er,
dan Ik alleen"?

de toptien

-over een Bijbelse leefregel gesproken-

Iedere godsdienst kent zogenaamde leefregels en afspraken. Bij de christenen en de joden heten die leefregels de Tien Geboden. Mozes, de leider van de joden, kreeg ze van God toen de joden moesten vluchten uit Egypte. Deze regels zijn richtwoorden, als wegwijzers naar geluk, richtlijnen om te leven en om goed samen te leven. De eerste vijf regelen de verhouding tot God; de tweede vijf de verhouding tussen de mensen. De 10 'Woorden van God' beschermen iets heiligs. Ze trekken de lijn tussen wat menselijk (dus goddelijk) is en wat niet.

Ik was er toen alles met je begon, toen je de weg vond uit de vervreemding.
Laat je dus niet opnieuw overheersen door vreemde machten.
Ik heb je tot vrijheid geroepen.

Ik, die jou de adem gaf en levenskansen, Ik ben niet te vatten in een beeld of welke voorstelling ook.
Ik zal altijd meer zijn dan wat je hebt uitgedacht.
Maak van niets of niemand een afgod.

Ik ben er niet om je eigen woorden of daden te rechtvaardigen.
Misbruik mijn Naam niet om je eigen positie te onderschrijven en onrecht toe te dekken.
Want mijn Naam is 'Ik zal er zijn' vol ongekende mogelijkheden.

Maak tijd om te vieren. Word geen slaaf van je werk.
Je hebt een dag van rust nodig waar je dankbaar kan genieten van wat goed is.
En waar mijn droom met deze wereld weer kansen krijgt.

Ontken je eigen verleden niet.
Neem het beste van je ouders met je mee en wees goed voor hen.
Dan zal de toekomst voor je opengaan.

Schakel de anderen niet uit om alleen voor jezelf te leven.
Als je raakt aan een ander, dood je ook het leven in jezelf. Samen ben je mijn schepping.

Verbreek niet de band met de ander.
Blijf niet steken in wantrouwen en zelfbeklag, maar groei in trouw en wederzijds begrijpen.
Je zult niet grijpen waar een ander recht op heeft: zijn huis of akker, de vrucht van zijn arbeid.
Dat is diefstal.

Je zult de waarheid niet verdraaien om je eigen doel te bereiken.
Je zult geen valse getuigenis afleggen en met leugens je macht over anderen handhaven.

Zelfs als je alleen nog maar je begeerte de vrije loop laat en je zinnen zet
op wat een ander dierbaar is, dan is de roof al aan de gang.

Vergeet het niet: Ik ben er, zelfs in de kreet van de onderdrukte.
Hertaling van de 10 geboden, Exodus 20, 1-17, door Jan De Roeck

*Jezus vatte die Tien Geboden samen in twee belangrijke geboden.
Het eerste gebod zegt dat je van God moet houden met heel je hart, heel je verstand en heel je geest.
En het tweede gebod zegt dat je van je naaste net zo veel moet houden als van jezelf.*

Tweeting with God: ['Zijn de tien geboden nog actueel?'](#)

Ik geloof?!

In de Paaswake hernieuwen christenen hun geloof. We doen dit door de geloofsbelijdenis opnieuw te bevestigen. Woorden die christenen ook iedere zondagsviering uitspreken. Maar wat wil dat eigenlijk allemaal zeggen? Wat is de betekenis van de woorden die we uitspreken?

Met het project 'Ik geloof?!' willen we op een unieke manier naar Pasen toegroeien. In 8 kleine filmpjes verdiepen we ons in de tekst van de geloofsbelijdenis, tussen Aswoensdag en Pasen. Iedere zondag kan je een filmpje bekijken [op deze website](#), om deze tekst verder te begrijpen.

De uitgeschreven tekst voor de 3de zondag van de veertigdagentijd (3/3): **'God wordt mens'** [tref je hier](#).

We zijn maar een schakel in de strijd.
Dit te mogen weten, geeft de mens waardigheid:
elke schakel is belangrijk.
Maar het maakt hem ook nederig:
hij is slechts een onderdeel van het geheel.
Als wezenlijk onderdeel krijgt de mens
dus een bijzondere verantwoordelijkheid.
Hij moet niet alleen zijn stuk geschiedenis leven,
hij moet ook zorg dragen voor de continuïteit.
En alles wat de mens doet of nalaat
heeft zijn gevolgen in dit leven
op deze aarde.
uit een oude Maya-kalender